

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej: k.p.a., oraz art. 11c ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 311), zwanej dalej: specustawą, po rozpatrzeniu zażalenia pani [REDAKTURA] na postanowienie Starosty Tureckiego z 23 października 2025 r. (znak: AB.6740.1.5.2023), zwane dalej: postanowieniem Starosty Tureckiego, o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji Starosty Tureckiego nr 8/23 z 21 grudnia 2023 r. (znak: AB.6740.1.5.2023) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi gminnej w miejscowości Marianów Kolonia dla obsługi terenów inwestycyjnych: odcinek A od km 0+000,00 do km 0+222,35; odcinek B od km 0+000,00 do km 0+566,08, zwanej dalej: decyzją ZRID,

utrzymuję w mocy postanowienie Starosty Tureckiego.

Uzasadnienie

Decyzją ZRID Starosta Turecki udzielił Wójtowi Gminy Kawęczyn, zwanemu dalej: Zarządcą drogi, zezwolenia na realizację ww. inwestycji drogowej.

Pismem datowanym na 6 października 2025 r. (znak: ROŚ.7011.5.2023, wpływ: 7 października 2025 r.), zwanym dalej: wnioskiem Wójta, Zarządca drogi wystąpił z prośbą o nadanie decyzji ZRID rygoru natychmiastowej wykonalności z uwagi na interes społeczny i gospodarczy.

Zaskarżonym postanowieniem Starosty Tureckiego organ I instancji nadał decyzji ZRID rygor natychmiastowej wykonalności, dzieląc jednocześnie argumenty przedstawione przez Zarządcę drogi.

Pismem z 4 listopada 2025 r. (nadanym tego samego dnia w placówce pocztowej operatora wyznaczonego) zażalenie na postanowienie Starosty Tureckiego wniosła pani [REDAKTURA] [właścicielka działek o nr. ewid.: [REDAKTURA], [REDAKTURA], [REDAKTURA], [REDAKTURA] (ark. 1, obręb 0015 Marianów-Kolonia)], zwana dalej: Skarżącą, zarzucając naruszenie:

- 1) art. 17 ust. 1 w związku z art. 11f ust. 3 specustawy, poprzez błędne uznanie, że w sprawie zachodzi przesłanka „ważnego interesu społecznego” uzasadniająca nadanie rygoru, podczas gdy organ całkowicie pominął fakt, że decyzja, której nadano rygor jest obarczona fundamentalnymi wadami prawnymi i faktycznymi;
- 2) art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a., poprzez zaniechanie wszechstronnego zebrania

i rozpatrzenia materiału dowodowego, w szczególności poprzez całkowite pominięcie stanu postępowania odwoławczego w sprawie decyzji ZRID, a zwłaszcza wezwania Wojewody Wielkopolskiego z 10 października 2025 r.;

- 3) art. 8 § 1 k.p.a., poprzez nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji, co do której istnieje wysokie prawdopodobieństwo wyeliminowania jej z obrotu prawnego, co prowadzi do sytuacji, w której ewentualne wzruszenie decyzji przez organ II instancji będzie miało charakter iluzoryczny z uwagi na nieodwracalne skutki faktyczne wywołane natychmiastowym wykonaniem.

Z uwagi na powyższe, Skarżąca wniosła o:

- 1) uchylenie w całości postanowienia Starosty Tureckiego;
- 2) wstrzymanie wykonania postanowienia Starosty Tureckiego na podstawie art. 143 k.p.a. przez organ administracji publicznej, które je wydał.

Zażalenie wniesiono w terminie.

Właściwym organem II instancji w sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z powyższym, Starosta Turecki przekazał Wojewodzie Wielkopolskiemu zażalenie wraz z aktami sprawy (pismo z 13 listopada 2025 r., wpływ: 17 listopada 2025 r.).

Krąg stron na potrzeby postępowania zażaleniowego ustala się zbieżnie względem postępowania w sprawie wydania decyzji ZRID.

W tym miejscu wskazać należy, że istotą postępowania zażaleniowego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ II instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postanowienie organu I instancji z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez Skarżącą w tym zakresie zarzuty.

Kompetencje organu II instancji obejmują zarówno korygowanie wad prawnych postanowienia organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Mając na uwadze powyższe, w trakcie postępowania zażaleniowego - o czym będzie jeszcze mowa w dalszej części uzasadnienia - Wojewoda Wielkopolski rozpatrzył ponownie wniosek Zarządcy drogi o nadanie decyzji ZRID rygoru natychmiastowej wykonalności, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Starostę Tureckiego, w tym zbadał poprawność wydanego postanowienia, jak również rozpatrzył zarzuty podniesione przez Skarżącą.

Po wstępnej analizie przekazanych akt sprawy, Wojewoda Wielkopolski stwierdził, że są one niekompletne. Wobec powyższego, pismem z:

- 1) 25 listopada 2025 r. (doręczonym tego samego dnia), zwanym dalej: wezwaniem nr 1 WW, organ II instancji zwrócił się do organu I instancji o uzupełnienie akt o:
 - a) dokument elektroniczny (plik) - wniosek Wójta, pozwalający dokonać weryfikacji złożonego podpisu elektronicznego,
 - b) dowody zamieszczenia obwieszczenia o wydaniu postanowienia Starosty Tureckiego:

- na tablicach ogłoszeń: Starostwa Powiatowego w Turku i UG w Kawęczynie (wraz z datami wywieszenia i zdjęcia obwieszczenia),
- w BIP: Starostwa Powiatowego w Turku i UG w Kawęczynie (wraz z datami publikacji);

2) 11 grudnia 2025 r. (doręczenie: 12 grudnia 2025 r.), zwanym dalej: wezwaniem nr 2 WW, organ II instancji zwrócił się do organu I instancji o uzupełnienie akt o rozstrzygnięcie w zakresie wstrzymania wykonania zaskarżonego postanowienia Starosty Tureckiego, zgodnie z art. 143 k.p.a.

Ponadto, zgodnie z art. 36 k.p.a., w wezwaniu nr 2 WW organ II instancji poinformował o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin jej załatwienia do 12 stycznia 2026 r.

Pismem z 27 listopada 2025 r. (wpływ na adres do e-doręczeń: 27 listopada 2025 r., wpływ za pośrednictwem operatora pocztowego wyznaczonego: 1 grudnia 2025 r.) organ I instancji udzielił odpowiedzi na wezwanie nr 1 WW i przekazał brakujące dokumenty.

Weryfikacja podpisu elektronicznego złożonego na wniosku Wójta dała wynik pozytywny.

Organ II instancji ustalił także, że postanowienie Starosty Tureckiego doręczone zostało Zarządcy drogi, a pozostałe strony zostały zawiadomione o jego wydaniu w drodze obwieszczenia z 23 października 2025 r.:

- 1) zamieszczonego na tablicach ogłoszeń: Starostwa Powiatowego w Turku (w terminie od 23 października 2025 r. do 6 listopada 2025 r.) oraz UG w Kawęczynie (w terminie od 24 października 2025 r. do 7 listopada 2025 r.);
- 2) zamieszczonego w BIP: Starostwa Powiatowego w Turku (na okres 14 dni od 23 października 2025 r.) oraz UG w Kawęczynie (na okres 14 dni od 24 października 2025 r.).

Ponadto, organ I instancji zawiadomił (pismo z 23 października 2025 r.) o wydaniu postanowienia Starosty Tureckiego właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją ZRID, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości.

W aktach sprawy utrwalono dokonane ww. czynności.

Zawiadomienie o wydaniu postanowienia Starosty Tureckiego zawierało informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią rozstrzygnięcia.

Na marginesie należy zauważyć, że w ww. zawiadomieniu, w informacji o terminie i trybie, w jakim służy na nie zażalenie odniesiono się do postanowienia w sprawie sprostowania oczywistych omyłek w decyzji ZRID, a nie do postanowienia Starosty Tureckiego.

Natomiast w odniesieniu do wezwania nr 2 WW, Starosta Turecki nie udzielił odpowiedzi w wyznaczonym czasie. Wobec powyższego, zgodnie z pouczeniem zawartym w wezwaniu, Wojewoda Wielkopolski wydał przedmiotowe rozstrzygnięcie na podstawie posiadanych dokumentów.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że przepisy specustawy przewidują szczególną regulację w zakresie możliwości nadania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności. Zgodnie z art. 17 ust. 1 specustawy, wojewoda

w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych nadają decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygor natychmiastowej wykonalności na wniosek właściwego zarządcy drogi, uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Literalna wykładnia przepisu art. 17 ust. 1 specustawy wskazuje przede wszystkim, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji jest obligatoryjne, jeżeli tylko właściwy zarządca drogi złoży wniosek uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Brak określenia w tym przepisie rodzaju i natężenia tego interesu wskazuje, że chodzi tu o jakikolwiek interes społeczny lub gospodarczy, co odróżnia instytucję uregulowaną w art. 17 ust. 1 specustawy od regulacji dotyczącej nadawania decyzjom administracyjnym rygoru natychmiastowej wykonalności, zawartej w art. 108 § 1 k.p.a., gdzie nadanie decyzji rygoru możliwe jest ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Podkreślić należy, że ocena, czy taki interes ma miejsce, została pozostawiona organowi wydającemu rozstrzygnięcie, przy czym specustawa nie wprowadza żadnych szczególnych kryteriów oceny takiego interesu. Istotne jest to, czy dana okoliczność może być uznana za okoliczność wskazującą na istnienie interesu społecznego lub gospodarczego. Co więcej, przesłanki interesu społecznego lub interesu gospodarczego nie muszą wystąpić łącznie, wystarczające jest bowiem wystąpienie tylko jednej z nich.

Przytoczony przepis art. 17 ust. 1 specustawy jest jednym z instrumentów mających zapewnić realizację celu specustawy, jakim jest zapewnienie sprawnego przebiegu inwestycji drogowych, a tym samym szybkiej modernizacji i rozbudowy sieci dróg w kraju. Przez pryzmat takiego celu należy więc odczytywać regulację zawartą w art. 17 ust. 1 specustawy (por. wyrok WSA w Warszawie z 15 października 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1560/15). Wskazać trzeba, że szczególny charakter specustawy wyrażony jest nie tylko w jej tytule, ale wynika z całości uregulowań, których intencją jest stworzenie prawnych instrumentów zapewniających sprawny przebieg inwestycji drogowych. Powszechnie wiadomo, że rozbudowa dróg jest priorytetowym zadaniem państwa, gdyż drogi mają zasadnicze znaczenie dla rozwoju kraju (por. wyrok WSA w Warszawie z 26 listopada 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1839/15).

Przenosząc powyższe uwagi na grunt rozpatrywanej sprawy, należy uznać, że w badanym przypadku zostały spełnione warunki do nadania decyzji ZRID rygoru natychmiastowej wykonalności. Zarządca drogi złożył w tym zakresie stosowny wniosek uzasadniony interesem społecznym i gospodarczym. Wnioskodawca wskazał, że realizacja przedmiotowej inwestycji jest niezbędna dla umożliwienia dostępu do terenów przeznaczonych pod działalność gospodarczą, a tym samym przyczyni się do aktywizacji gospodarczej Gminy Kawęczyn oraz zwiększenia jej atrakcyjności inwestycyjnej, co może przełożyć się na powstanie nowych miejsc pracy dla mieszkańców gminy. Zarządca drogi zauważył także, że dzięki realizacji inwestycji powstanie infrastruktura drogowa o kluczowym znaczeniu dla

rozwoju lokalnego, umożliwiającą bezpieczny dojazd do nowych zakładów i terenów aktywizacji gospodarczej. Ponadto, projektowana droga gminna ma na celu zapewnienie właściwego skomunikowania nieruchomości należących do mieszkańców z istniejącą siecią dróg publicznych w związku z planowaną przebudową drogi krajowej nr 83 na odcinku Turek-Turkowice-Kowale Pańskie. Wykonanie inwestycji dopełni zatem układ komunikacyjny na terenie Gminy Kawęczyn, a tym samym umożliwi utrzymanie ciągłości ruchu drogowego oraz pełne zaspokojenie potrzeb komunikacyjnych mieszkańców. Jednocześnie wnioskodawca zwrócił uwagę na konieczność realizacji przedsięwzięcia w terminie, mając na względzie dofinansowanie inwestycji z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg.

Wojewoda Wielkopolski przychylił się do argumentacji Zarządcy drogi, że nadanie decyzji ZRID rygoru natychmiastowej wykonalności leży w interesie społecznym i gospodarczym, a to przy pozostawieniu organom dużego marginesu władzy dyskrecyjnej pozwala przyjąć, że w tym zakresie Starosta Turecki (jako organ I instancji) nie naruszył granic uznania przy orzekaniu o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji o zezwoleniu na realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej. Organ działał w granicach przyznanych mu uprawnień i uprawnień tych nie nadużył.

Podkreślić również należy, że w przypadku drogi publicznej już sam przedmiot postępowania wskazuje, że jest nierozzerwalnie związany z interesem społecznym. Okoliczności dotyczące konieczności rozbudowy sieci dróg są powszechnie znane i jako takie - zgodnie z art. 77 § 4 k.p.a. - nie wymagają dowodu.

Jeżeli zatem Zarządca drogi wskaże na interes społeczny i/lub gospodarczy, który przemawia za szybką i sprawną realizacją przedsięwzięcia, a organ uzna, że wystąpiły przesłanki do nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, to specustawa nie daje podstaw do negowania takiego rozstrzygnięcia.

W orzecznictwie sądowoadministracyjnym wielokrotnie prezentowano bowiem stanowisko, że planowane terminy realizacji inwestycji, poprawa jakości i bezpieczeństwa ruchu użytkowników dróg oraz efektywne gospodarowanie publicznymi środkami finansowymi zawsze stanowią będą o zaistnieniu "uzasadnionego przypadku", o którym mowa w art. 17 ust. 1 specustawy (por. np. wyrok NSA z 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14).

Wskazać należy także, że wniosek Wójta o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności został złożony już po wydaniu decyzji ZRID, zatem rozstrzygnięcie, zgodnie z art. 108 § 2 k.p.a., nastąpiło poprzez wydanie postanowienia.

Rozpatrując zaś zażalenie Skarżącej, na wstępie zaznaczyć należy, że niniejsze postępowanie dotyczy nadania decyzji ZRID rygoru natychmiastowej wykonalności. W ramach tego postępowania organ bada jedynie, czy w okolicznościach konkretnej sprawy wystąpiły przesłanki wynikające z art. 17 ust. 1 specustawy, uzasadniające nadanie decyzji omawianego rygoru. Dla uznania spełnienia przesłanek z art. 17 ust. 1 specustawy wystarczające jest ustalenie, czy wniosek Zarządcy drogi o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności uzasadniony jest interesem społecznym lub gospodarczym.

Powyższe oznacza, że organ orzekający w sprawie nadania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności nie może badać zagadnień dotyczących ewentualnych negatywnych następstw dla podmiotów objętych tą decyzją. Wskazać przy tym należy, że sama realizacja inwestycji, co do zasady, nie może być traktowana jako powodująca nieodwracalne skutki. Każdy podział nieruchomości może bowiem zostać zanegowany, zaś dokonane na podstawie decyzji ingerencje w nieruchomości Skarżącej zrekompensowane. Poza tym, to nie Skarżąca (jako właścicielka nieruchomości wywłaszczanych na cele drogowe), a podmiot realizujący zadanie w zakresie budowy drogi publicznej (tj. Wójt Gminy Kawęczyn) bierze na siebie ryzyko ekonomiczne przystąpienia do robót budowlanych i ich wykonania przed uzyskaniem przez decyzję ZRID waloru ostateczności.

Starosta Turecki, nadając rygor natychmiastowej wykonalności decyzji ZRID powołał się na obiektywne okoliczności uzasadniające nadanie tego rygoru. Ponadto – jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego – przedmiotowa inwestycja drogowa jest dofinansowana z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg. Przyjąć zatem można, że finansowanie inwestycji z udziałem ww. środków jest objęte szczególnym reżimem w zakresie terminów realizacji poszczególnych zadań inwestycyjnych i że nieprzygotowanie inwestycji do realizacji w przewidzianym terminie może spowodować utratę środków uzyskanych na ten cel z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg.

Dostrzec również należy, że organ I instancji w sentencji postanowienia Starosty Tureckiego wskazał właściwe przepisy prawa mające w sprawie zastosowanie, tj. art. 17 specustawy oraz art. 108 § 2 k.p.a., a w uzasadnieniu postanowienia przedstawił swój tok rozumowania, który doprowadził go do takiego a nie innego rozstrzygnięcia. Według Wojewody Wielkopolskiego uzasadnienie postanowienia Starosty Tureckiego pozwala na poznanie motywów, którymi organ kierował się przy załatwianiu sprawy. Natomiast przedstawione przez Skarżącą stanowisko, że powołane przez organ I instancji okoliczności nie są wystarczające do nadania decyzji ZRID rygoru natychmiastowej wykonalności, jest wyrazem jej subiektywnej oceny przedstawionej w celu podjęcia polemiki z ustaleniami poczynionymi przez organ I instancji.

Wyjaśnić również należy, że rygor natychmiastowej wykonalności stanowi wyłom od zasady, zgodnie z którą decyzja organu I instancji przed upływem terminu do wniesienia odwołania nie podlega wykonaniu, a wniesienie odwołania wstrzymuje wykonanie decyzji na podstawie art. 130 § 1 i § 2 k.p.a. Skutkiem decyzji o nadanym rygorze natychmiastowej wykonalności jest przede wszystkim natychmiastowa jej wykonalność w zakresie wydania posiadania nieruchomości, w tym opróżnienia lokalu i innych pomieszczeń (w przypadku nieruchomości zabudowanych) przez dotychczasowego jej właściciela i odpowiednio przez jej dotychczasowego użytkownika wieczystego, a także przez każdego innego posiadacza nieruchomości, lokalu i innych pomieszczeń. Odebraniu posiadania nieruchomości dotychczasowemu jej właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu oraz innym osobom posiadającym nieruchomość odpowiada uprawnienie zarządcy drogi publicznej do niezwłocznego objęcia jej w faktyczne posiadanie. Decyzja zaopatrzona w rygor

natychmiastowej wykonalności uprawnia też do rozpoczęcia robót budowlanych, przez co decyzja ta pełni funkcję pozwolenia na budowę o natychmiastowej wykonalności. Dodać należy, że uzyskanie przez decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej waloru ostateczności skutkuje ustaniem rygoru natychmiastowej wykonalności, wobec czego wykonanie tej decyzji wynika z faktu jej ostateczności, a nie przymiotu natychmiastowej wykonalności.

Bezsprzecznym jest zatem, że rygor natychmiastowej wykonalności może zostać nadany nieostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, zaś sam fakt prowadzenia postępowania odwoławczego w sprawie decyzji, której nadany został rygor natychmiastowej wykonalności, nie może stanowić okoliczności uzasadniającej uchylenie ww. rygoru. Wobec powyższego, w ocenie Wojewody Wielkopolskiego, bezzasadne są zarzuty Skarżącej, że organ I instancji całkowicie pominął stan postępowania odwoławczego, w tym ujawnione w jego toku wady decyzji ZRID, a także, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji ZRID „nosi znamiona próby obejścia toczącego się postępowania odwoławczego”. Zauważyć należy, że od decyzji ZRID Skarżąca skutecznie wniosła odwołanie, a zatem zgłoszone przez nią zarzuty w przedmiocie lokalizacji inwestycji zostaną rozpatrzone przez organ II instancji w postępowaniu odwoławczym prowadzonym w sprawie decyzji ZRID, będącym postępowaniem odrębnym od postępowania zażaleniowego prowadzonego w sprawie postanowienia Starosty Tureckiego. Wyrażnego podkreślenia wymaga, że prowadzenie przez Wojewodę Wielkopolskiego postępowania odwoławczego w sprawie decyzji ZRID nie ma wpływu na ocenę legalności zaskarżonego postanowienia Starosty Tureckiego.

Mając na uwadze stanowisko przywołane przez Skarżącą w zażaleniu, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności „może nastąpić tylko w wyjątkowej, indywidualnie uzasadnionej sytuacji, gdy zaistnieją okoliczności o charakterze niestandardowym, z samej definicji nie mogące wystąpić w każdym przypadku budowy drogi publicznej”, wskazać należy, że przesłanką do nadania decyzji ZRID rygoru natychmiastowej wykonalności jest występowanie uzasadnionego interesu społecznego lub gospodarczego. Jak podnosi się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, ocena zaistnienia tych przesłanek winna być dokonywana z uwzględnieniem celu i charakteru uregulowań specustawy. Ustawa ta ma na celu stworzenie warunków prawnych zapewniających sprawny przebieg inwestycji drogowych. Wyjątkowość uregulowań specustawy wyraża się w uproszczeniu procedur administracyjnych w sprawach związanych z nabywaniem nieruchomości oraz dysponowaniem nimi przez inwestorów budowlanych. Służyć to ma w istocie przyspieszeniu procesu realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Konsekwencją powyższego musi być przyjęcie poglądu, że organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej ma szerokie możliwości korzystania z instytucji przewidzianej w art. 17 ust. 1 specustawy, a warunkiem legalności jej zastosowania jest wskazanie okoliczności, które uprawdopodobniają istnienie interesu społecznego lub gospodarczego (por. wyrok WSA w Krakowie z 31 stycznia 2017 r., sygn. akt II SA/Kr 1320/16).

Nie sposób podzielić również poglądu, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności musi być uzasadnione w stosunku do każdej z nieruchomości objętej zakresem inwestycji. Zaznaczyć należy, że inwestycja objęta decyzją ZRID tworzy jedno przedsięwzięcie, które zlokalizowane jest na określonej liczbie działek, a zatem nie można rozpatrywać zasadności nadania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji pod kątem jednej nieruchomości, będącej tylko niewielką częścią zamierzenia inwestycyjnego. Ocena występowania interesu społecznego lub gospodarczego powinna być dokonywana w kontekście całej inwestycji. Bowiem jedynie realizacja całej inwestycji spowoduje realizację zakładanych celów.

Zdaniem organu II instancji, brak jest również podstaw do uznania, aby Starosta Turecki nie kierował się zasadami proporcjonalności, bezstronności czy równego traktowania. Nie sposób bowiem przyjąć, że wymóg prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej będzie zachowany tylko wówczas, gdy organ administracji wyda rozstrzygnięcie, którego oczekuje Skarżąca.

W kontekście powyższych uwag, Wojewoda Wielkopolski nie dopatrył się wskazanych przez Skarżącą naruszeń przepisów prawa materialnego, tj. art. 17 ust. 1 specustawy, jak i przepisów postępowania, tj. art. 7, art. 8 § 1, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a.

Jak podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez Skarżącą w sytuacji, gdy organ prawidłowo zebrał materiał dowodowy, a ocena tego materiału jest logiczna, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji (postanowienia) z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 19 czerwca 2013 r., sygn. akt III SA/Wa 29/13).

Finalnie, odnosząc się do wniosku Skarżącej, dotyczącego wstrzymania wykonania postanowienia Starosty Tureckiego na podstawie art. 143 k.p.a., zauważyć należy, że ocena, czy wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia jest uzasadnione, należy do uznania organu administracji publicznej, który wydał postanowienie. Z przepisu art. 143 k.p.a. wynika wprost, że określona w nim kompetencja przysługuje wyłącznie organowi, który wydał postanowienie. Nie dysponuje nią organ odwoławczy, w mocy którego leży zweryfikowanie podjętego rozstrzygnięcia. Wobec powyższego, Starosta Turecki przed przekazaniem zażalenia winien wypowiedzieć się w zakresie wstrzymania bądź odmowy wstrzymania wykonania postanowienia, czemu uchybił.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w osnowie.

Pouczenie

Postanowienie jest ostateczne w toku instancji. Na postanowienie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia. Od skargi należy uiścić wpis stały w wysokości 100 zł zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Strony mogą ubiegać się o przyznanie prawa pomocy, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata lub radcy prawnego.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.), a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego

Łukasz Michalski

Kierownik Oddziału

Wydziału Infrastruktury

Otrzymują:

- 1) Starosta Turecki, jako organ I instancji (doręczenie elektroniczne - PURDE);
- 2) Wójt Gminy Kawęczyn, jako zarządca drogi (doręczenie elektroniczne - PURDE);
- 3) R.pr. █████ █████, jako pełnomocnik pani █████ █████-█████ (doręczenie elektroniczne - PURDE);
- 4) Aa.

Sprawę prowadzi:

inspektor wojewódzki Patryk Stojanowicz,

tel. 61 854 1081, e-mail: pstojanowicz@poznan.uw.gov.pl.

W treści niniejszego postanowienia „wyczerpniono” informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Osoba odpowiedzialna za anonimizację treści: redaktor BIP Łukasz Michalski